

A quoq; elephantorū uenationes. Columnas in super multis in locis statuit suæ expeditionis testes. Peragrauit autē & ceteras Asiae nationes. Per Hellepontum in Europam transiens, Lycurgum in Thracia barbarorū regem sibi ob-sistentem peremit. Illi prouinciæ Maronem iam senem præfecit: qui ædificauit ciuitatem, quam à se Maroneam nominauit. Macedonem filium regem statuit eius prouinciæ, quæ ab eo Macedonia dicta est. Triptolemum colendis Atticis agris præfecit. Deniq; cum orbem fermè circuisset, domesticis fructibus excoluit hominum uitam. Si qua regio uitibus inepta esset, docuit ex hordeo potum fieri, haud multum uirtute gustuq; uino inferiorem. Cum in Aegyptum redisset, tulit dona secum à diuersis gentibus data. Quapropter pro magnitudine beneficiorum, & donatus immortalitate, & honores celestium est affectus. Deinde cum ad deos ex hominibus esset translatus, & honores illi & sacra ut maximo deorum ab Isis & Mercurio instituta sunt, multaq; ui mystica ad cultum addita, quibus eius dei potentiam amplio-rem redderent. Verum ex uetustis sacerdotum arcanis qui Osiridis tempore fuerant, postea compertum est, Osiridem Aegypto iuste regnantem, à Typhone fratre impio atq; nefario interemptum: quem ille in sex ac uiginti partes dissectum, cuiuslibet eorum qui secum tanti sceleris participes fuerant, partem dedit, ueluti eius facinoris conscij, & simul ut ipsos defensores custodesq; haberet regni fidos. Isis, fratris, eiusdemq; uiri mortē auxilio filij (Orus ei nomen erat) uita, Typhone, & qui cædis conscij fuerant, interemptis, Aegypti regnum cepit. Commissa est pugna iuxta fluum in parte Arabiae, quam Antæi appellant uitum. Quod nomen ex Antæi morte ab Hercule occisi Osiridis tempore sortitus est locus. Osiridis partes omnes disperas, præter pudenda, cum inuenisset, cupiens incertum esse uiri sepulchrum, ab Aegyptijs autem ac singulis hominibus honori haberi, ex aromatibus ac cera singulas eas partes in formam hominis uiro similem composuit. Conuocatis deinceps Aegypti sacerdotibus, singulis dedit Osiridis imaginem, asserens eis solis corpus illius creditum, atq; adiurans ut nunquam apud se esse sepulturam Osiridis ulli panderent: utq; illum in abditijs seruatum, ut deum colerent: eiq; animal ex suis, quod mallent, dicarent: quod & colerent ueluti Osiridem, dum uiueret, & post obitum simili ceremoniâ obseruarent. Ut autem maiori beneficio sacerdotes ad hæc sibi promptiores faceret, tertiam eis agrorum partem ad deorum cultum & sacra concessit. Hi tum meritorum Osiridis memores, tum beneficio Isidis allec-ti, eius mandata perfecere: qua ex re etiam nunc sacerdos cuiuslibet testatur, penes se Osiridem sepultum esse. Animantia quoq; à principio ei dicata in honore habent: & cum moriuntur, in eorum funere renouant Osiridis luctum. Tauros autem sacros, hunc quidem Apim, alterum Memphim nominatos sacrificant Osiridi: quos etiam ueluti deos Aegyptij omnes colunt. Hoc enim animali tritici inuentores multum adiutos se asserunt, & ad serendum, & ad communem agrorum culturam. Iurasse autem Isis dicitur, uiro mortuo nulli se amplius nupturam. Iusto deinceps regnauit imperio, beneficij in subditos reliquos omnes excedens. Post obitum uerò immortalium honores consecuta est, sepultaq; apud Memphim in Vulcani luco: ubi usq; ad hoc tempus sepulchrum eius monstratur. Nonnulli horum deorum corpora non illic sita arbitrantur, sed in Aethiopiae Aegyptiq; montibus, iuxta insulam quæ Nili portæ ab agro dijs sacro appelletur. Vestigia huius ostendunt, tum sepulchrum Osiridi constructum, atq; à sacerdotibus Aegyptijs in honore habitum: tum urnas trecentas sexaginta, quas quotidie lacte replent sacerdotes ad id instituti, luctumq; renouant, Deos nomine uocantes. Hac de causa insula à transeuntibus aditu prohibetur. Apud Thebaidis uerò (quæ ciuitas antiquissima est omnium) incolas, maximum habetur iusiurandum per Osiridem in nubibus existentem; omnibus Osiridis partibus,